

'YEAH BEEBIE YEAH!', ZOU AUSTIN Powers gezegd hebben.

Ik was onderweg naar Audi met de pech om de komende vier dagen voor deze column in een Audi RS6 m'n dagelijkse boodschappen te moeten doen. Het scheen dat er een 5,0-liter V10-motor in hangt, met een slordige 580 pk, en dat diezelfde machine ook huist in een Lambo Gallardo en dat-ie heel hard kan. Ik voelde me weer net als toen ik een Corvette moest testen, als een zwaar bevoorrechte minkukel (met de nadruk op zwaar).

Ik moest nog opschieten in mijn R4 - niet te verwarren met RS4. Gelukkig kwam ik nog net op tijd aan en daar stond hij in Audi's ondergrondse garage te glimmen. Joepie! Het is een station uitvoering! Heerlijk! Want ik vind de station met z'n dikke vette reet met die twee grote pijpen eronder en die led-lampjes in de achterlichten veel meer smoel hebben dan de sedan versie.

Ik had vorig jaar met mezelf afgesproken, toen ik mijn BMW 740 kocht, dat mijn volgende auto een Audi A6 station moest worden. Beetje jammer alleen dat die karren zo godgloeiend duur zijn. Zelfs met de kop eraf betaal je je helemaal gek aan die dingen. Vandaar dat ik de aanschaf van een A6 nog een paar jaartjes voor me uit heb geschoven. En ik wil natuurlijk wel tenminste een drie liter weet je wel, geen trutteschuddertje van een 2.4 ofzo, en zeker geen diesel. Ik weet heus wel dat ze ook best hard kunnen, maar met alle respect voor alle commonrail, twin-turbo, roetfilter, dieselmotoren... sorry! Een diesel klinkt gewoon niet als een auto. Als ik in een diesel zit, blijf ik toch altijd het gevoel houden alsof ik in een busje rijd. En busjes zijn nou eenmaal bedoeld om op je dooie akkertje veel zoi of kinderen ergens mee naar toe te nemen.

Wat een geluid kwam er vanonder die klep en uit die dubbele pijpen. Hoewel de geluidsisolatie van de Audi prima is, is het wel een beetje jammer dat je je raampje open moet doen om dat geweldige V10-geluid in al zijn pracht te kunnen beluisteren. Ik was een beetje jaloers op alle mensen die buiten op straat waren toen ik voorbij kwam. Ik draaide de snelweg op en het was al weer lekker rustig op de weg: alle dieselmotoren waren thuis bij moeder de vrouw. Wat me toen gebeurde heeft mijn leven veranderd. Ik zal nooit meer dezelfde zijn.

Het is ongelofelijk en onbeschrijfelijk. Maar ik ga het toch proberen.

Knalhard en belachelijk tjeft-tering-snel peerde ik in *no focking time* veels te gruwelijk-tyfus-hard. En dan heb ik het nog netjes proberen te omschrijven. Ik reed een slordige 130, in z'n drie, en ik dacht: 'Ik geef nu op dit rechte stuk met niemand voor mij eens verkwistend veel gas.' Binnen drie seconden reed ik 230. Dat wist ik, omdat ik vlak voor ik het gas weer losliet, tussen mijn eigen geschreeuw en de radio door mijn op de weg gefixeerde blik snel even naar de teller kon verleggen.

230! Oei! Als er maar geen flitspalen staan. Zo hard was ik helemaal niet van plan te gaan. Het ging vanzelf.

Het geluid dat die RS6 maakt... je accelereert als een dolle, eerst die brul en dan een soort gesmoorde plof - alsof er een vlam uit de uitlaat slaat wanneer je opschakelt - je wilt meteen door naar de volgende versnelling om het weer te horen. Waar een Corvette of Maserati organisch schreeuwt, als een soort katachtige monster, klinkt het motorgeluid van de RS6 bijna digitaal, robotachtig, klinisch-mechanisch. Science fiction.

Nadat ik van de eerste schrik gekomen was, besefte ik wat ik gedaan had. En het was geweldig. Ik kan haast niet geloven dat er überhaupt auto's zijn die sneller kunnen.

Nu zou ik kunnen gaan vertellen over de praktische voordelen van de RS6 station en dat-ie zo lekker ruim is en dat je er ook prima normaal mee kunt rijden, zelfs je nchtige kan er mee overweg. En ik kan vertellen dat de binnenkant vrij suf is en dat het dashboard niet eens met leer bekleed is ook al kost hij 180.000 ballen of 400.000 ouderwetse guldens.

Overigens wil ik nu meteen van de gelegenheid gebruik maken om me openlijk uit te spreken tegen dat afzichtelijke carbon-alu gedoe in auto's. Wat is dat toch lelijk! En ga me niet vertellen dat het alleen maar is vanwege die paar fokking grammetjes die stijlvol wortelnotenhouw extra zou wegen. We zijn er met z'n allen ingetrapt. Waarschijnlijk heeft een of ander designer weer bedacht dat het hip is. En heeft hij het er gewoon doorgedruwd. Net zoals ik een aantal jaar geleden op de televisie regelmatig homofiele modemannen gekscherend hoorde kirren dat de string nu toch echt uit zou zijn. Alsof ze samen hadden afgesproken dat

de string moest sterven om de hetero man te pesten.

Gelukkig bepaalt *uiteindelijk* de hetero man wat echt sexy is. Want hetero vrouwen willen aantrekkelijk en sexy gevonden worden door hetero mannen, niet door homo's, want dat heeft geen zin natuurlijk. Dus, als wij hetero's de string mooi blijven vinden en een vuist vormen voor de string dan willen de dames ook niet anders meer. En zie, de string leeft nog steeds, meer dan ooit. Dus als we ons nu met z'n allen verzetten tegen alu-carbonshit dan kunnen we misschien ook zegevieren.

Wat kan ik je vertellen over de Audi RS6? Ik heb er lang over nagedacht, maar het heeft helemaal geen zin want een Audi RS6 is gewoon een belachelijke auto. Het slaat echt helemaal nergens op, hoe hard-ie kan en hoeveel boodschappen erin kunnen en dat er een hele Billy-fokking-boekenkast in kan. En dat-ie heel veel kost en dat-ie heel veel drinkt, het slaat nergens op. Het slaat ook nergens op om er dan vervolgens iets zinnigs over te willen schrijven. Het is gewoon ziek. Maar, man, man, man, wat een geweldige kar. Als de duivel boodschappen zou doen, deed-ie het in een Audi RS6.

Ik reed een slordige 130, in z'n drie, en ik dacht: 'Ik geef nu op dit rechte stuk met niemand voor mij eens verkwistend veel gas.' Binnen drie seconden reed ik 230

